

Dictionar enciclopedic de personaje biblice

Dictionar , enciclopedic de personaje biblice

Numele persoanelor din Biblie, de la A la Z

Traducere de Raluca Mirăuță

Richard R. Losch

Casa Cărții, Oradea
2014

Copyright © 2008 Richard R. Losch

Ediția originală a fost publicată în limba engleză, cu titlul *All the People in the Bible. An A-Z Guide to the Saints, Scoundrels, and Other Characters in Scripture*, de Richard R. Losch.

Publicat în 2008 de Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 2140 Oak Industrial Drive N.E., Grand Rapids, Michigan 49505 /P.O. Box 163, Cambridge CB3 9PU, U.K.

Tradus cu permisiune.

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Casa Cărții, Oradea.

Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a editurii Casa Cărții, Oradea.

Dicționar enciclopedic de personaje biblice, de Richard R. Losch

Copyright © 2014 Casa Cărții

Casa Cărții, Oradea

OP 2, CP 30,

410670, Oradea

Tel./Fax: 0259-469 057; 0359-800761; 0728-874975

E-mail: info@ecasacartii.ro

www.ecasacartii.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LOSCH, RICHARD R.

Dicționar enciclopedic de personaje biblice / Richard R. Losch ;

trad.: Raluca Mirăuță. - Oradea : Casa Cărții, 2014

ISBN 978-606-732-003-9

I. Mirăuță, Raluca (trad.)

81'374.2:22:929=135.1

Traducerea: Raluca Mirăuță

Editarea: Teofil Stanciu

Tehnoredactarea: Vasile Gabrian

Corectura: Fidelia Stroie și Timeia Viman

Coperta: Marius Bonce

Consultant de specialitate: Romulus Ganea

Tiparul executat la Alföldi Nyomda Zrt., Debrecen, Ungaria.

Cuprins

Prefață	7
Nota editurii. Instrucțiuni pentru folosirea dicționarului	9
A-Z	11
Toți oamenii din Biblie și din apocrife.....	499
Regii monarhiilor evreiești	615
Regii Seleucizi	616
Liderii Macabei și regii Hasmonei.....	617
Familia Irozilor	618
Dinastia Irodiană	619

Prefață

Mai mult decât oricare altă carte, Biblia oferă o colecție uimitoare de personaje fascinante, de la sfinții între sfinți, până la canalele de cea mai joasă speță imaginabilă. Mulți sunt menționați doar în trecut, însă istoria și arheologia pot adesea să completeze detaliile lipsă și să le întregască poveștile, readucându-i la viață și înfățișându-ni-i ca pe niște oameni extrem de interesanți. Iată de ce, în multe cazuri, am venit cu mult mai multe informații decât descoperim exclusiv în Biblie. Pilat din Pont, bunăoară, este privit mai degrabă cu îngăduință de către autorii evangheliilor; totuși, atât documentele istorice, cât și tradiția ni-l prezintă drept o persoană detestabilă.

Multe nume biblice nu sunt incluse în lucrarea de față, decât în secțiunea „Apendice”. Multe sunt pomenite doar în cadrul unor genealogii, fără a se mai ști nimic altceva despre ele, iar altele n-au avut un impact semnificativ asupra istoriei sau a tradiției orale. De exemplu, găsim în Biblie treizeci și unu de persoane numite Azaria, dar, în opinia noastră, doar două merită atenție, iar acestea sunt cunoscute mai degrabă după alte nume. Este vorba despre Azaria, prietenul lui Daniel, cunoscut mai bine ca Abed-Nego, și despre Azaria, regele lui Iuda, cunoscut ca Ozia. Pe de altă parte, am inclus în carte câteva personaje ce nu sunt menționate efectiv în Biblie, însă au avut o contribuție majoră la evenimentele vremii. De exemplu, regii Seleucizi și regii Hasmonei sunt ignorați de Biblie, și doar câțiva dintre ei apar episodic în apocrife. Cu toate acestea, ei au jucat un rol extrem de important în tranziția de la

perioada vetero-testamentară la cea nou-testamentară. Alexandru cel Mare și împăratul roman Claudius au avut un impact profund asupra istoriei vremurilor biblice însă, din varii motive, sunt fie ignorați, fie menționați doar în trecut în cuprinsul Bibliei. De asemenea, este imposibil să ne formăm o imagine completă vizavi de oricare dintre Irozi, fără a radiografia, în ansamblu, familia lor uluitoare de disfuncțională și fără a observa incredibile contraste din sânul ei. Probabil că dintre toți, cel mai bun a fost Irod Agripa I care, în pofida tuturor defectelor sale și a persecutării lui Iacov și Ioan, era un evreu credincios și, în esență, un om bun. Pe de altă parte, fiica sa Berenice a fost căsătorită cu doi dintre unchii ei, implicându-se, în același timp, într-o relație incestuoasă cu fratele său, iar aceasta până când, lăsând totul în urmă, a devenit amanta fiului împăratului roman.

Nu putem trage o linie clară, așezând de o parte a ei sfinții, iar de cealaltă, lichelele. La drept vorbind, o bună parte dintre marii lideri ai iudaismului și ai creștinătății au pornit la drum din postura unor lichele de cea mai joasă speță. Avraam și-a croit drum prin Egipt minșind și înșelând, pentru a-și salva propria piele. Iacov și-a escrocat fratele, luându-i dreptul de întâi-născut, după care și-a amăgit și și-a minșit tatăl, pentru a-i fura fratelui său și binecuvântarea paternă. David a fost, la rândul său, mincinos, preacurvar și ucigaș, un soț groaznic și un tată chiar mai rău. Matei era vameș, tipul de trădător disprețuit la modul absolut de către propriul popor. Tradiția o zugrăvește pe Maria Magdalena ca fiind prostituată, deși Biblia nu o cataloghează

astfel și, aproape cert, nici nu se făcea vinovată de o asemenea acuzație. Totuși Dumnezeu, lucrând cu o materie primă atât de slabă și de imperfectă, a modelat oamenii amintiți, transformându-i în neobosiți luptători pe tărâm spiritual și exemple de tărie morală și neprihănire. John Claypool Îl aseamănă pe Dumnezeu cu alchimiștii medievali, care încercau să transforme plumbul în aur. Dumnezeu ia acel „plumb” brut, neprelucrat din caracterul ființelor create de El și îl preschimbă într-un minunat aur spiritual. Noi, care suntem la fel de slabi și greșiți, ar trebui să fim încurajați de această constatare. Dacă un om de teapa lui Iacov a putut deveni mare patriarh al credinței înseamnă că și noi putem deveni puternici spiritual și neprihăniți. După cum remarca George Santyana: „Este mai ușor să faci un sfânt dintr-un destrăbălat, decât dintr-un înfumurat.”

Iudaismul și creștinismul sunt singurele religii majore care își consemnează istoria și care înfățișează privirii tuturor slăbiciunile și defectele eroilor lor. Noi credem că acest aspect conferă o enormă credibilitate Bibliei, ca mărturie istorică. Dacă ar fi vorba doar de un mit, ne-am prezenta întemeietorii și eroii drept arhetipuri de perfecțiune sau am expune doar acele defecte care demonstrează importanța slujirii lui Dumnezeu sau a disponibilității de a primi iertarea Sa. Dimpotrivă, eroii noștri sunt zugrăviți ca oameni reali, așa cum au și fost de fapt. Dumnezeu a ales să lucreze prin ființe omenești, dându-le înțelepciunea pentru a-și depăși nebunia și tăria pentru a-și depăși slăbiciunea. „Dar Dumnezeu a ales lucrurile nebune ale lumii, ca să facă de rușine pe cele înțelepte. Dumnezeu a ales

lucrurile slabe ale lumii, ca să facă de rușine pe cele tari” (1 Cor. 1:27). Uneori, dintr-un sol care nu pare a promite nimic, cresc cele mai dulci fructe. Nu este logic, dar adesea este adevărat.

De vreme ce despre aștrii spirituali precum Avraam, Moise și Isus s-au scris deja milioane de pagini, considerăm că ar fi o dovadă de îngâmfare din partea noastră să credem că am putea adăuga ceva la cele existente sau să încercăm să le rezumăm istoriile în câteva vorbe. Prin urmare, în ceea ce îi privește pe aceștia, nu am făcut decât să ne concentrăm asupra unor aspecte mai puțin familiare ale vieții lor sau să discutăm pe marginea impactului lor asupra istoriei și a credinței. Din acest motiv, cititorul va descoperi că lucrarea de față se focalizează mai mult asupra personajelor de mai mică însemnătate din Biblie, decât asupra celor de prim rang.

Majoritatea datelor sunt aproximative. Datarea evenimentelor din perioada antică este, în cel mai bun caz, dificilă; în consecință, adesea, doi experți la fel de competenți vor raporta date diferite (deși diferențele sunt, de obicei, relativ mici). De exemplu, unii ne informează că moartea lui Ramses II a avut loc în anul 1225 î.H. iar alții, în 1224 î.H. Datorită puternicei influențe creștine de-a lungul secolelor, în prezent, majoritatea lumii calculează datele în termenii epocii de dinainte și, respectiv, de după Cristos. Acest lucru va fi indicat în textul cărții sub forma î.H. (înainte de Cristos) și d.H. (după Cristos sau *Anno Domini*, „în anul Domnului”).

Numele personajelor cărora le-au fost consacrate articole sunt marcate cu caractere **aldine**.

Nota editurii

Instrucțiuni pentru folosirea dicționarului

Există un interes constant printre cititorii Bibliei pentru semnificația numelor care apar în Sfânta Scriptură. Când resursele pe care le avem la dispoziție sunt limitate și sărace, studiul numelor se poate dovedi o preocupare dificilă sau chiar frustrantă. Dacă însă instrumentarul este adecvat, studiul poate furniza informații inedite și poate arunca o lumină proaspătă asupra personajelor biblice.

Știm prea bine că modalitatea în care erau atribuite nume nou-născuților în Antichitate diferă mult, poate chiar radical, de felul în care se procedează astăzi. Dacă, pentru popoarele antice, numele atribuit copiilor era asociat deseori cu anumite evenimente sau locuri, astăzi tendința e ca celebritatea unui nume sau contextul cultural să dicteze opțiunile părinților, și mai puțin semnificația numelui ca atare.

Pentru cititorul contemporan, este greu de înțeles cum ar putea o familie să-și numească copilul dorit Beria („În nenorocire”) sau Lo-Ruhama („Cea fără îndurare”), așa cum aflăm din relatarea Scripturii că au fost numiți doi copii.

Personajele biblice care s-au remarcat prin fapte deosebite sau prin caracterul lor au devenit sursă de inspirație pentru multe familii creștine în atribuirea numelor pentru copii. În cazul altor personaje, chiar dacă numele lor au o frumoasă și o profundă semnificație biblică, acestea sunt sistematic evitate – cel puțin în anumite culturi – datorită asocierii lor cu fapte reprobabile, așa cum este cazul numelui Iuda („Lăudat fie Domnul”).

Pentru înțelegerea semnificației numelor persoanelor din Biblie este întotdeauna nevoie să înțelegem contextul cultural-religios în care

au trăit acele personaje, să înțelegem măcar în parte unele cutume culturale semnificative și influența pe care cultura vremii a exercitat-o asupra diferitelor popoare antice.

Dicționarul enciclopedic de personaje biblice vine în ajutorul tuturor celor interesați să aprofundeze sensul numelor purtate de oamenii pe care-i întâlnim pe paginile Scripturii. Credem că informațiile conținute în articolele consacrate multor personaje vor fi de un real folos atât pentru cei care abia încep să studieze Scriptura, cât și pentru cei cu o bogată experiență de studiu.

Pentru a beneficia la maximum de acest dicționar, vă supunem atenției câteva observații privitoare la modul în care îl puteți folosi. Dicționarul are două părți, ambele aranjate alfabetic. În prima parte, care deține și ponderea cea mai însemnată din conținutul dicționarului (aprox. 500 de pagini), găsiți articole dedicate personajelor biblice. În a doua parte, aveți la dispoziție o listă simplificată, doar cu nume. Fiecare nume din această listă este însoțit de câte o trimitere biblică semnificativă pentru identificarea persoanei care a purtat numele respectiv.

Numele scrise cu caractere **aldine** indică faptul că, în corpul principal al dicționarului, există un articol dedicat persoanei respective.

În cazul în care un anumit nume a fost purtat de mai multe persoane care apar pe paginile Bibliei, ocurențele sunt numerotate cu cifre arabe. Dacă vreunul sau mai multe dintre personajele cu același nume au și un articol dedicat în prima parte, cifrele din dreptul numelor respective sunt scrise, de asemenea, cu caractere **aldine**.

Exemplu:

Adonia (אדוניהו, „Iahve este Domnul”)

(1) al patrulea fiu al lui David, pe care i l-a născut Hagita; și-a revendicat dreptul la succesiune, în detrimentul lui Solomon (2 Sam. 3:4)

(2) un învățător levit al poporului din Iuda, în timpul domniei lui Iosafat (2 Cron. 17:8)

(3) un conducător de clan care a pecetluit legământul lui Ezra (Neem. 10:16)

Cu foarte puține excepții, intrările din dicționar respectă ortografia numelor din traducerea Cornilescu a Bibliei. Pentru a facilita însă lectura oricărui cititor român, indiferent de confesiune, în lista de la final, am inclus pentru fiecare nume în parte, acolo unde a fost cazul, și formele sub care apare în traducerea ortodoxă (BO) și catolică (BC).

Pentru numele din cărțile apocrife, intrările apar, de obicei, la forma numelor consacrată de traducerea ortodoxă a Bibliei. Acolo unde n-au putut fi identificate numele nici în versiunea ortodoxă, nici în cea catolică, am optat pentru Septuaginta (LXX).

Cititorul trebuie să țină cont și de faptul că trimiterele biblice au fost indicate cu numele cărții, capitolul și versetul din traducerea Cornilescu. Pentru a înlesni utilizarea, am întocmit un tabel de echivalențe cu numele cărților biblice pentru cele trei versiuni folosite mai frecvent.

Versiuni ale Bibliei folosite în dicționar:

VDC: Biblia traducerea Dumitru Cornilescu

BO: Biblia sau Sfânta Scriptură, tipărită sub îndrumarea și cu purtarea de grijă a P.F. Teocist, cu aprobarea Sfântului Sinod, București, Editura IBMBOR, 1982 (retipărită în 2001)

BC: Biblia, traducere de pr. Alois Bulai și pr. Eduard Patrașcu, Iași, Sapienția, 2013; text disponibil la: www.bibliacatolica.ro/

NTR: Biblia Noua traducere în limba română, International Bible Society, prima ediție, 2007

LXX: Septuaginta (traducere coordonată de Cristian Bădiliță, Francisca Băltăceanu, Monica Broșteanu), Iași, Polirom, 2004–2011

RSV: Revised Standard Version of the Bible, varianta online

Tabel de corespondențe cu numele cărților biblice care diferă în cele trei versiuni

VDC	BO	BC
Geneza	Facerea	
Exodul	Ieșirea	
Iosua	Iosua Navi	Iosue
1 Samuel	I Regi	
2 Samuel	II Regi	
1 Împărați	III Regi	1 Regi
2 Împărați	IV Regi	2 Regi
1 Cronici	I Paralipomena	
2 Cronici	II Paralipomena	
Ezra	Ezdra	Ezdra
Neemia		Nehemia
Iov		Iob
Proverbele	Pildele lui Solomon	
Plângerile lui Ieremia		Lamentațiuni
Ezechiel	Iezechiel	
Ioel	Ioil	
Obadia	Avdie	Abdia
Mica	Miheia	Miheia
Naum		Nahum
Habacuc	Avacum	
Țefania	Sofonie	Sofonia
Hagai	Agheu	Aggeu
Maleahi		Malahia

A

Aaron

Aaron, fratele lui **Moise**, s-a născut în Egipt, probabil pe la mijlocul secolului XIV î.H. Era cu trei ani mai în vârstă decât Moise (Ex. 7:7) și totodată primul născut de parte bărbătească al sclavilor evrei **Amram** și **Iochebed**, din seminția lui **Levi**; avea o soră pe nume **Maria**, probabil copilul întâi-născut¹ al familiei. Iochebed era mătușa lui Amram, sora tatălui lui. Deși ulterior căsătoria între rude atât de apropiate avea să fie interzisă de legea mozaică, la momentul respectiv ea era legală.

Nu se cunoaște nimic despre viața lui Aaron, până la momentul când Moise a primit însărcinarea de a-i elibera pe robii evrei. Avea în jur de optzeci de ani când a fost chemat de Dumnezeu să-l ajute pe Moise. Moise era cel ales de Dumnezeu pentru a fi conducător, însă, după toate aparențele, acesta era incapabil să se exprime clar – foarte probabil că se bâlbâia sau avea un defect grav de vorbire (Ex. 4:10) –, prin urmare, Aaron avea să vorbească pentru el, rostind ceea ce Dumnezeu îi spunea lui Moise să spună (Ex. 4: 14–16).

Cu toate că Biblia nu pomenește nimic despre acest subiect, străvechea tradiție rabinică afirmă că Aaron a fost un lider al poporului său, în anii petrecuți în Egipt, că a acționat ca pacificator și a fost purtătorul lor de cuvânt. La un moment dat, el fie a fugit,

fie a fost trimis în afara Egiptului cu vreo misiune anume – de vreme ce, pe când Moise stătea de vorbă cu Dumnezeu la rugul aprins, Dumnezeu i-a spus că Aaron era pe drum chiar în clipa aceea, ieșindu-i în întâmpinare (Ex. 4:14). Tradiția străveche afirmă că el fusese trimis spre a-i spune fratelui său că faraonul care căuta să-i ia viața murise, iar acum Moise putea să se întoarcă la palat. Însă o explicație cel puțin la fel de verosimilă este aceea ca, după ce Dumnezeu i-a vorbit în Egipt și i-a spus „să se ducă înaintea lui Moise în pustie” (Ex. 4:27), el să fi evadat pur și simplu. Pentru egipteni, sclavii fugari nu reprezentau o problemă de prea mare însemnătate – puțini fugari supraviețuiau în deșert – așa că sistemul de securitate nu era bine pus la punct.

Moise fusese plecat timp de mai bine de patruzeci de ani (cam aceasta era speranța medie de viață în perioada respectivă). Prin urmare, atunci când s-a întors în Egipt, puțini mai trăiau – atât dintre evrei, cât și dintre egipteni – dintre cei care ar fi putut să-și aducă aminte de el. Aaron, vorbitor elocvent, l-a prezentat bătrânilor poporului evreu și le-a explicat care era misiunea lui Moise. Moise a înfăptuit minunile pe care Dumnezeu i le arătase – transformarea toiagului în șarpe și îmbolnăvirea mâinii sale de lepră, apoi curățarea ei – și, în ciuda unei oarecare reticențe, poporul i-a acordat încredere (Ex. 4:31). Mai apoi, Aaron și Moise au mers înaintea **faraonului**. Majoritatea dovezilor atestă că faraonul în cauză era **Ramses II** (care a domnit în perioada 1290–1224 î.H.). Ei au cerut să li se îngăduie evreilor să meargă timp de trei zile în pustie, spre a I se închina

¹ Putem deduce că Maria era întâiul-născut al familiei și era considerabil mai în vârstă decât frații ei, deoarece, atunci când s-a născut Moise, ea a fost cea care a vegheat asupra sicrișului și s-a înțeles cu fiica faraonului să o aducă pe Iochebed la palat, pentru a-l alăpta pe Moise.

Toți oamenii din Biblie și din apocrife

Prezentăm în cele ce urmează lista alfabetică a tuturor persoanelor menționate nominal în Biblie, inclusiv cele ce apar doar în genealogii și despre care nu se știe nimic altceva. În cazul în care există mai multe persoane cu același nume, în majoritatea cazurilor le-am enumerat în ordinea în care le regăsim în canonul tradițional al Bibliei. În alte cazuri, este mai logic să le prezentăm în ordine cronologică. Acolo unde un anumit personaj are mai mult de un singur nume, l-am menționat după fiecare dintre numele sale. Numele ce apar cu caractere **aldine** sunt prezentate detaliat în textul acestei cărți. Referințele scripturale reprezintă fie prima menționare a numelui, fie cea mai importantă dintre referirile la personajul în cauză.

Multe dintre numele prezentate apar doar o dată sau de două ori în cadrul unor lungi genealogii. La începuturile istoriei lor, evreii nu credeau în învierea trupului sau într-o viață de apoi conștientă. Saducheii nu au îmbrățișat niciodată asemenea convingeri, însă ele au devenit fundamentale pentru învățătura fariseilor. Pentru toți evreii din perioada timpurie, nu exista decât această viață și ei considerau că singura cale prin care omul poate dobândi nemurirea este să dea naștere la urmași și să rămână în amintirea acestora. Unul dintre cele mai aspre blesteme ce se putea abate asupra cuiva era incapacitatea de a avea copii, îndeosebi a fii, care să-i ducă numele mai departe. Iată de ce genealogiile erau extrem de importante pentru supraviețuirea spirituală.

Vom menționa în cele ce urmează și câteva personaje pe care le-am prezentat în textul principal – dar care nu sunt menționate pe

nume în Biblie – pentru că au avut o influență semnificativă asupra unor chestiuni însemnate, din punct de vedere biblic.

Trebuie notat că, în multe cazuri, atunci când un individ este identificat drept tatăl cuiva, termenul ar putea avea și accepțiunea de strămoș, întemeietor al unui clan sau trib sau fondator al unui oraș. De multe ori nu este clar la care dintre sensuri se face referire. În mod similar, „fiu” poate însemna și descendent, membru al clanului sau al seminției sau locuitor al unui anumit oraș. De exemplu, „fiul lui Hebron” ar putea fi copilul sau descendentul unui om pe nume Hebron, membru al familiei sau al tribului cu acest nume sau un rezident din orașul Hebron.

În multe traduceri apar redări diferite, din punct de vedere ortografic, ale unora dintre numele biblice, însă în general am respectat ortografia din versiunea Dumitru Cornilescu. Pe de altă parte, se întâmplă uneori ca același nume să fie transcris în moduri diferite în cuprinsul aceleiași traduceri. Prin urmare, dacă cititorul nu găsește un anumit nume în această listă, recomandăm căutarea unor ortografieri alternative rezonabile.

Pronunția numelor este cea acceptată actualmente, potrivit regulilor fonetice în vigoare, însă de multe ori ea nu concordă cu pronunția ce s-ar fi folosit în limbile antice originare.

În ce privește personajele luate în discuție în textul principal al cărții de față, le prezentăm numele și în ortografia greacă sau ebraică, pentru a satisface curiozitatea celor care au un minim de inițiere în aceste limbi. Chiar și cititorii nefamiliarizați cu cele două alfabeturi vor remarca adesea similitudini semnificative

și diferențe între anumite nume. Multe nume au o sonoritate similară în traducere, dar, de fapt, sunt ortografiate cu totul diferit în original. De exemplu, sunetul *h* din numele prostituatei Rahav este redat prin litera ebraică ר, care are un sunet aspru, gutural pe când *h*-ul din numele lui Rahab, balaurul, este redat prin litera ebraică ח, asemănătoare *h*-ului din limba română. Prin urmare, remarcăm doar o deosebire de finețe în ce privește forma caracterelor, însă sunetele asociate lor sunt cu totul diferite.

În Antichitate, numele aveau de obicei o anumită semnificație, și în multe culturi semnificația respectivă era sacră sau importantă din punct de vedere cultural.¹ În unele cazuri, nici măcar nu se știe dacă apelativul folosit era numele propriu-zis al personajului sau un nume ce i-a fost atribuit ulterior. Însă oricum ar sta lucrurile, cert este că persoana în cauză nu este cunoscută astăzi după respectivul nume.

Aaron (אֲהֶרֶן, semnificație necunoscută): fratele lui Moise (Ex. 4:14)

Abadon: îngerul Adâncului; cunoscut și ca Apolion (Apoc. 9:11)

Abagta: un eunuc din slujba împăratului Ahașveroș (Xerxes I) (Est. 1:10)

Abda

- (1) tatăl lui Adoniram (1 Împ. 4:6)
- (2) un levit care locuia în Ierusalim după întoarcerea din exilul babilonian; este numit Obadia în 1 Cron. 9:16 (Neem. 11:17)

Abdeel: tatăl lui Șelemia (2), un oficial de la curtea lui Ioiachim (Ier. 36:26)

Abdi

- (1) un levit, tatăl lui Chiși și bunicul lui Etan (4) (1 Cron. 6:44)

- (2) tatăl lui Chis (4); posibil aceeași persoană cu Abdi (1), de mai sus (2 Cron. 29:12)
- (3) un evreu care s-a căsătorit cu o femeie străină (Ezra 10:26)

Abdia (BC): vezi Obadia (12)

Abdiel: fiul lui Guni (2) și tatăl lui Ahi, în genealogia lui Gad (1 Cron. 5:15)

Abdon (עֲבֹדֹן, „Slujire”)

- (1) fiul lui Hilel; unul dintre judecătorii mici (Jud. 12:13)
- (2) unul dintre fiii lui Șașac, în genealogia lui Benjamin (1) (1 Cron. 8:23)
- (3) unul dintre fiii lui Ieiel (2), în genealogia lui Saul (1) (1 Cron. 8:30)
- (4) un membru al curții lui Iosia; trimis la profetesa Hulda; este numit Acbor (2) în 2 Împ. 22:12 (2 Cron. 34:20)

Abed-Nego (עֲבֵד נְגוּא, „Slujitorul lui Nabu [Zeul babilonian al înțelepciunii]”): numele babilonian al lui Azaria (26), tovarășul lui Daniel (4), Șadrac și Meșac în Babilon (Dan. 1:7)

Abel (הַבֵּל, „Respirație”; posibil să provină de la termenul akkadian *ablu*, „Fiu”): al doilea fiu al lui Adam și al Evei (Gen. 4:2)

Abesalom

- (1) (BO) vezi Abisalom
- (2) (BO, BC) vezi Absalom (3)

Abi: abreviere de la Abia (6), mama lui Ezechia (1) (2 Împ. 18:2)

Abia (אֲבִיָּה, „Iahve este Tatăl meu”)

- (1) soția lui Hețron (2) (1 Cron. 2:24)
- (2) unul dintre nepoții lui Benjamin (1) (1 Cron. 7:8)
- (3) fiul mai tânăr al lui Samuel; un judecător corupt (1 Sam. 8:2)
- (4) unul dintre descendenții lui Aaron; pr eot la sanctuarul lui David (1 Cron. 24:10)
- (5) rege al lui Iuda în perioada 915–913 î.H.; fiul lui Roboam (1 Cron. 3:10)
- (6) mama lui Ezechia (1); numită Abi în 2 Împ. 18:2 (2 Cron. 29:1)
- (7) prințul moștenitor al lui Israel, fiul lui Ieroboam I; a murit de copil (1 Împ. 14:1)
- (8) un preot care și-a pus pecetea pe legământul lui Neemia (2) (Neem. 10:7)

¹ Până în ziua de azi, evreei din zona central europeană păstrează o puternică tradiție a numelor, care își trage rădăcinile din vremuri străvechi. Ei își numesc copiii după strămoșii decedați, dar niciodată după un membru al familiei în viață. Adesea, le dau copiilor nume ce încep cu aceeași literă ca numele unei rude în viață, ca mijloc de a-i păstra în amintire pe cei pe care îi iubesc. De exemplu, dacă tatăl unui bărbat se numește Mardoheu David, la rândul său, el și-ar putea numi fiul Mica Daniel.

- (9) unul dintre preoții întorși din exilul babilonian împreună cu Zorobabel (Neem. 12:4)
- Abi-Albon: unul dintre membrii trupei de comando a lui David, cunoscută sub numele de cei treizeci (2 Sam. 23:31)
- Abiasaf: unul dintre fiii lui Core (1) și nepotul lui Esau (Ex. 6:24)
- Abiatar** (אביִיִתר, „Tatăl [Dumnezeu] este din belșug”): singurul supraviețuitor al masacrului din Nob; marele-preot al lui David (1 Sam. 22:20)
- Abi-Baal (BO): vezi Abi-Albon
- Abida: fiul lui Madian și nepotul lui Avraam și al Cheturei (Gen. 25:4)
- Abidan: un beniamit, fiul lui Ghideoni, desemnat să-l ajute pe Moise să formeze o armată (Num. 1:11)
- Abiel: tatăl lui Chis (1) și bunicul lui Saul (1); de asemenea, tatăl lui Ner și bunicul lui Abner (1) (1 Sam. 14:51)
- Abiezer
- (1) un lider galaadit din seminția lui Manase (Ios. 17:2)
 - (2) un beniamit din Anatot ce făcea parte din trupa de elită a lui David, cunoscută sub numele de „cei treizeci” (2 Sam. 23:27)
- Abigail (אביגַיִל, „Tatăl meu se bucură”)
- (1) soția lui Nabal, apoi cea de a doua soție a lui David (1 Sam. 25:3)
 - (2) sora sau sora vitregă a lui David; mama lui Amasa (1) (1 Cron. 2:16)
- Abihail
- (1) un levit; strămoșul familiei lui Merari (Num. 3:35)
 - (2) soția lui Abișur (1 Cron. 2:29)
 - (3) un gadit (1 Cron. 5:14)
 - (4) verișoara lui David și soția nepotului său, Roboam (2 Cron. 11:18)
 - (5) tatăl împărătesei Estera și unchiul tatălui ei adoptiv, Mardoheu (2) (Est. 2:15)
- Abihu (אביִהוּא, „Tatăl este el”): fiul lui Aaron, care a păcătuit și a fost omorât de Dumnezeu (Lev. 10:1)
- Abihud: unul dintre nepoții lui Benjamin (1) (1 Cron. 8:3)
- Abimael: fiul lui Ioctan și strănepotul lui Sem (Gen. 10:28)
- Abimelec (אבִימֶלֶךְ, „Tatăl meu este împărat”; în canaanită, „Melek este tatăl meu”)
- (1) împăratul din Gherar; aliat al lui Avraam și al lui Isaac (Gen. 20:2)
 - (2) fiul lui Ghedeon care a uzurpat, pentru scurtă vreme, tronul (Jud. 9:1)
 - (3) un nume întâlnit în multe texte, precum 1 Cron. 18:16, care reprezintă însă, indubitabil, ortografierea greșită de către un scrib, a numelui Ahimelec (1)
 - (4) un nume menționat în subtitlul Psalmului 34, care reprezintă însă, indubitabil, ortografierea greșită de către un scrib, a numelui Achiș
- Abinadab (אבִינָדָב, „Tatăl meu este de neam ales”)
- (1) fratele lui David, cel de-al doilea fiu al lui Isai (1 Sam. 16:8)
 - (2) un fiu al lui Saul (1), care a murit împreună cu el și cu Ionatan (3) în bătălia de pe muntele Ghilboa (1 Sam. 31:2)
 - (3) protectorul chivotului legământului în timpul războaielor cu filistenii (2 Sam. 6:3)
- Abinoam: un cadeșit din seminția lui Neftali, tatăl lui Barac (Jud. 4:6)
- Abiram (אבִירָם, „Tatăl meu este înălțat” [același sens ca Avram])
- (1) fratele lui Datan; s-a răzvrătit împotriva lui Moise în pustie (Num. 16:1)
 - (2) fiul lui Hiel, care a fost sacrificat pentru reconstruirea Ierihonului (1 Împ. 16:34)
- Abiron (BO): vezi Abiram (1)
- Abisalom: o variantă a numelui Absalom (1 Împ. 15:2, 10)
- Abișag (אבִישָׁג, „Tatăl meu este un pribeag”): o femeie care l-a încălzit pe David la bătrânețe (1 Împ. 1:3)
- Abișai** (אבִישַׁי, „Tatăl există”): un războinic, nepotul lui David (1 Sam. 26:6)